

Jeg skal dernæst tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om Regeringen ikke snart agter at gøre Skridt til at imødekomme det Ønske, der er fremsat overfor Regering og Rigsdag af de samvirkende Sygekasser, Det røde Kors og Centralforeningen for Sygeplejevirkksomheder udenfor København om Nedsættelse af en Kommission til at overveje Betingelserne for Omdannelsen af Lasaretlejrene ved Hald og Horslerød til Hospitaler for kroniske Sygdomme og til Rekonvalescenthjem. Ganske vist er der endnu Krigsfanger i Lejren ved Hald, men der kommer maaske ikke flere herop, og Tiden er da inde til at træffe Bestemmelse om Lejrenes fremtidige Anvendelse. Da jeg bedst kender Lejren ved Hald, skal jeg kun sige nogle Ord om den.

Jeg gaar ud fra, at alle er enige om, at den hverken skal rives ned eller flyttes, thi det vilde i høj Grad være et Spild af Værdier. Ved sin gode Beliggenhed og ved sin fortrinlige Indretning har den netop Betingelser for at blive en varig Institution af Betydning. Der har i Bladene været fremsat forskellige Forslag om dens fremtidige Anvendelse. Det fornøftigste og bedste Forslag er sikkert Overlæge Videbechs, som ogsaa har vundet mange sagkyndiges Tilslutning. Vi savner herhjemme i høj Grad Hospitaler for kronisk syge og nervesvage Mennesker, idet den Slags Patienter ikke saa godt kan behandles paa vore almindelige Sygehuse. Disse to Lejre vil utvivlsomt med meget ringe Bekostning kunne omdannes til Hospitaler og Hjem for disse Grupper af Patienter, som efter sagkyndiges Mening helst skal have Adgang til Liggekure i fri Luft og til Bevægelse i rolige Omgivelser. Jeg mener, at Overlæge Videbechs smukke Plan fortjener den alvorligste Overvejelse fra Regeringens og Rigsdagens Side, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister at imødekomme det Ønske, som her er fremsat af de af mig nævnte Foreninger.

Vi er nu Vidne til en stærk Bevægelse i vore Nabolande for at lægge nyt Land under Ploven og for at fremme Produktionen af Levnedsmidler. I Norge tager man saaledes energisk fat paa den Opgave, og skønt Naturforholdene lægger store Hindringer i Vejen og gør Arbejdet besværligt og bekosteligt, tages der dog meget kraftigt fat paa Nydyrkning. Staten støtter og opmuntrer med store Bidrag Opdyrkingen af hidtil ubenyttede Arealer, og private Rigmænd følger i Sta-

tens Fodspor. Jeg har ofte undret mig over, at vore Rigmænd ikke i langt større Udstrækning, end Tilfældet er, har interesseret sig for den jyske Hedes Opdyrkning og Tilplantning. Her var en god og smuk Opgave at tage op, thi vi har vel endnu 200 000 ha Land, som kunde opdyrkes. Det danske Hedeselskab har ganske vist gjort et stort og fortjenstfuldt Arbejde, isom ogsaa fortjener den bedste og den stærkeste Anerkendelse, og et andet Selskab, „Hedebruget“, der særlig har arbejdet for Hedens Opdyrkning og nu tæller 6 000 Medlemmer, har ogsaa gjort et stort Arbejde i saa Henseende; men de Midler, de nævnte Selskaber raader over, er begrænsede.

Under Finanslovsforslagets Behandling her i Fjor anbefalede jeg at yde et større Tilskud til Hedeselskabet til Hegn og til Smaaplantninger, da denne Sag har overmaade stor Betydning for vore magre Jorderovre i Midtjylland, og det glædede mig, at den højtærede Landbrugsminister og det højtærede Finansudvalg tog Hensyn til min Henstilling. I Aar vil jeg gerne sige et Par Ord om Opdyrkningsagen. Statens Tilskud til „Hedebruget“ er paa Finanslovsforslaget opført med 100 000 Kr. I Forhold til hvad Norge anvender til lignende Formaal, og i Forhold til de store Strækninger, der endnu ligger unyttede hen, er det ikke noget særlig stort Beløb. Man maa ogsaa være klar over, at Udgifterne til Kultiveringen er steget meget stærkt i Krigsaarene, saa at Statens Tilskud vistnok ikke udgør mere end $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{8}$ af, hvad der medgaar til Opdyrkning af 1 Td. Land. Det er klart, at disse Forhold ikke virker opmuntrende, og der kan være Fare for, at Interessen for Opdyrkningsagen taber sig, hvilket efter min Mening vilde være meget beklageligt. Jeg vil derfor henstille, at det meget alvorligt bliver overvejet, om vi ikke bør gaa til et forhøjet Tilskud til Selskabet „Hedebruget“, saaledes at dette Selskab, der arbejder paa et saa godt og naturligt Grundlag, kan forhøje sine Tilskud til Opdyrkerne; derved vil forhaabentlig kunne opnaas, ikke blot at Interessen for Opdyrkingen ikke taber sig, men at endogsaa der skabes en større Interesse for Opdyrkningsagen end hidtil. Det er jo et meget stort Areal, der endnu ligger ubenyttet hen.

Jeg vil ogsaa udtale min Glæde over, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag under Landbrugsministeriets Budget er optaget en Bevilling paa 12 000 Kr. til Gedeavlens Fremme. Hidtil har Land-